

आन्ता स्त्री० सम्यक् अन्तो रसो यस्याः । १ तन्निद्याम्
(तेद्वत्) स्वार्थे कनि आस्तिकाप्यत् । २ अन्तरस्युक्ते
ति० । मनोज्ञा० भावे वृज् अस्तिका । २ अन्तरसे २ अ-
न्तोद्वारे च शब्दात् । अन्तरसोऽस्त्यस्य अण् ङीप् ।
आन्तोत्यपि तन्निद्याम् ।

आय पु० आ-इण्-अच् अय-वञ् वा । १ लाभे २ प्राप्तौ,
“आयव्ययविशोधितात्” सृतिः आयव्ययौ च नियता-
वाकरान् कोषमेव च” मनुः । १ धनागमे, ज्योतिषोक्ते
लग्नावधिके राश्याधिके च ४ एकादशस्थाने, ४ वनितागार-
पालके च कर्मणि अच् वञ् वा । पामादितः स्वामिप्रा-
प्तभागे, लभ्ये ५ धनादौ “तदस्मिन् दृष्टायलाभोपदा
दीयते” पा० पामेषु स्वामिप्राप्तोभाग आयः”
सि० कौ० लग्नायधिकैकादशस्थानस्यायत्वं च तत्-
स्थाने आयस्य चिन्तनीयत्वात् । तत्र वर्षलग्नावधि-
कैकादशस्थाने पञ्चविंशयोगादिभिरायोपायविवेकः ।
नीलकण्ठता० “अद्वये श्रेष्ठे लाभो बाणिज्यात्
शुभद्वयुते । सैन्येऽस्मिन् लग्ने तु लाभः पठ-
नलेखनात् । अस्मिन् षष्ठाष्टान्यगते सक्रूरे नीचकर्मतः ।
क्रूरेक्षणेन लाभोऽस्मिन् गतेन लिखनादिभिः । जीवेऽद्वये
क्रूरेहते लग्ने हानिर्दृष्टाङ्गयम् । अस्मिन् विद्यते द्यूने
व्यवहाराङ्गनाशः । लग्नाधिपेनेत्यशावे लाभः स्वजनगौ-
रवम् । सर्वेऽपि लाभे विसाप्तौ सबला निर्वला न तु ।
सर्वीर्योच्चः सस्यहोलग्नौ ऽर्थसहमे शुभम् । ददाति स्वात-
द्रव्यस्य लाभः पापदशा न तु” । आयसहस्रान्तु सप्तमशब्दे वक्ष्य-
ते आयभावानयनञ्च ५१८ प्रष्टे अष्टमभावशब्दोक्तदिशवसे-
यम् । जन्मगावधिकैकादशस्थाने पञ्चस्थित्यादिभिरायविवेकः
जातकप० उक्तः यथा “स्वामिसदृशयुतेनित्त आये सर्वलाभ
सहितः शुभवर्गे” । क्रूरदृष्टिर्हिते खलवर्गे नो शुभं खल-
शुभे च विमिश्रम् । सर्वस्वेचरयुतं त्वय दृष्टं लाभमम्बुल-
लाभकरन्तु । तत्र यो बलयुतो निजवृत्त्या स्वं धनं दिशति
सम्यगतच्छम् । उच्चैः स्वमित्त्वहगोबलवाञ्छां पूर्य, शत्रोर्गृहे
तु खचरचरणं ददाति । नीचारिभांशकगतोऽर्द्धफलप्रदः
स्यादस्तं गतोऽत्यकफलः खलु लाभभावे । लाभभे रवि-
युतोक्षयवर्गे संयुते नृपचतुष्टयचौयैः । युद्धतोऽपि हि
धनं विधुजैस्तोयदन्तिवृत्तिप्रभवः स्यात् । लाभे कुजे
क्षितयुते कुजवर्गयुक्ते वित्तं प्रबलमणिभूषणकाञ्चनाढ्यम् ।
स्यात् साहसैश्च गमनागमनैस्तथाग्निशस्त्रप्रपञ्चजनितैर्वच-
नाकुनीनाम् । बुधदृष्टेऽयं वा युक्ते लाभे बुधगण्येऽपि वा ।

वित्तं लिखनशिल्पाद्यैरङ्गवेसरकाव्यजम् । आये वृह-
स्यति युतीक्ष्णगर्गयुक्ते यज्ञादिहेमसुतविक्रमनागरैः स्वम् ।
शौक्तेक्षणे गणयुते गमनाङ्गनाभ्योवाराङ्गनारजतपत्रमयं
धनं स्यात् । शनियुक्ते लाभमद्वये शनिदृष्टे शनेर्गणे । सहिषी
लोहकण्ठयं धनं स्थावरकर्मभिः । निजाब्देऽर्कः प्रचु-
रार्थलाभं लक्ष्मीं कुजोऽजस्रं धनं नृपाब्दे । ज्ञः पञ्चवेदे
धनमिन्द्रपूज्यो लक्ष्मीं सितोऽर्कं कुजवच्छनिस्तु” । राश्य-
वधिकैकादशस्थाने च गोचरे सर्वे पहाः शुभाः “सर्वेऽप्यु-
पान्ये शुभाः” इत्युक्तेः अत्र विशेषो गोचरशब्दे वक्ष्यते ।
आयः पूर्णलोक ति० अयः श्रूयेनार्थान् अन्विच्छति+अयः
श्रूय+ठक् । “तीक्ष्णोपायेन योऽन्विच्छेत् स आयः श्रूयिको
जन” इत्युक्ते तीक्ष्णकर्मणार्थकरे ।
आयजि ति० आभिमुख्येन इज्यते आ+यज-कर्मणि-इन् ।
१ आभिमुख्येन इज्यमाने “आयजे । त्वामनवे जातवेदसम्”
ऋ० ८, २३, १७ भावे इन् । २ आभिमुख्येन यागे ।
आयज्यु ति० आत्मन आयजिमिच्छति क्यच् उण् नि०
इलोपः । आभिमुख्येन यागमिच्छति । “आयज्यवः सुमतिं
विश्ववाराः” ऋ० ८, २७, २६ ।
आयत ति० आ+यम-क्त । १ दीर्घे आयामयुक्ते “धनुरायत
भोगवासुकिज्या” किरा० । आ+यम-अन्तर्भूतस्यर्थे कमेणि
क्त । २ आकृष्टे “आरक्षितानायतबलवन्धैः” भावः ।
“आयता आकृष्टा बलाम्भयैः” मल्लि० । ३ दूरे च आकृष्टे
“प्रजविभिरायतन्तरङ्गैः” किरा० । “आयतं दूरमिति”
मल्लि० । “भूयसी तव यदायतायति” भावः । ४ नियमिते च ।
विजं पेदायतप्राणः” योगिया० । प्राणनियमनञ्च यथेष्ट-
प्राणवृत्तिनिरोधनम् । [तिका० ।
आयतच्छ्रुदा स्त्री आयतः दीर्घश्चोऽस्याः । कदल्याम्
आयतन न० आयतन्नेऽत्र यत-आधारे ल्युट् । १ देवादिब-
न्दनस्थाने, २ आश्रये, “क्षेत्रदेकायतनं जगाम”
कुमा० । “नरेन्द्रमूलायतना दनन्तरम्” रघुः । “रोगा-
यतनमातुरम्” न जीर्णदेवायतने न वल्लीके कदाचन”
“सीमासन्धिषु कार्याणि देवायतनानि” इति च मनुः ।
३ विश्रामस्थाने ४ यज्ञस्थाने च ।
आयतस्तु ति० आयतं स्तौति स्तु-क्विप् नि० दीर्घः । आ-
यतस्तावके । “क्विवचिप्रच्छायतस्तूकटप्रजुञ्जीषां दीर्घे”
ऽसम्भारणञ्च” वार्त्ति० ।
आयति(ती) ति० आ+या-ङिति वा ङीप् । १ उत्तरकाले आ-
गमिकाले २ प्रभावे कोषदण्डजे तेजसि ३ फलदानकाले च ।